

De Wehme

De Wehme, pastorie ten noordoosten van Varsseveld, 14 september 1723

De vuurpilaren (3)

Loom van de lange warme zomer
leest de oude dominee zijn nieuwe testament.
Kinderstemmen bij de beek
zingen de rijen van verkoeling,
en in de grote keuken galmt de meid.

Zuidelijk, boven de singels uit, de toren,
zijn toren, van zijn kerk, midden in zijn dorp.
Dommelt de dominee zachtjes weg
ziet hij zijn dorp leeg en stoffig en heet
een mus roept schor van een plaggendak.

Hoort hij traag de smid de smidsrij slaan,
zingen kinderen huilend in zijn aambeeldsmaat.
Ziet hij het smidsvuur vonkend laaien,
blaast de balg valselijk schalmijen aan
en dalen gevleugelde paarden af als raven.

De winter is stil in zijn zomer geslopen
zijn oogleden gesloten, bevroren in nacht.
Hij kan niet meer zien, hij weet dat hij niet zien wil,
de toren, zijn burcht, een apocalyptische zuil.
Zijn dorp heet Inferno, de tijd aan het eind,
Varsseveld is in Varsseveld niet meer te vinden.

Bert Scheuter